

‘Ik ben lichtelijk autistisch: ik verheug me niet op eindeloze gesprekken’

Frans Bromet (67)

Programmamaker en cameraman. Vanaf 19 maart is het drieluik ‘De bezem door de Wallen’ te zien op Nederland 2

Tijd van leven

Hadden uw ouders voldoende tijd voor u?

‘Mijn moeder was huisvrouw, mijn vader werkte van negen tot vijf in de Amsterdamse binnenstad en was in het weekend vrij. Het is eerder zo dat ik te weinig aandacht aan mijn ouders heb besteed. Ik had het niet zo op met ze. Ik vond ze niet heel onsympathiek, maar ik schaamde me wel vaak voor ze. Toen ik eenmaal uit huis was, vond mijn moeder dat ik vaker moest bellen, maar ik had gewoon geen zin om vaker te bellen. Uiteindelijk heb ik een film over ze gemaakt. Dat heeft heilzaam gewerkt en bracht onze relatie weer een beetje op orde. Het is bij mij symptomatisch dat ik met de camera veel meer communiceer dan zonder camera. Ik denk dat ik lichtelijk autistisch ben: ik kan me er niet op verheugen om eindeloze gesprekken met mensen te voeren. Ik kijk liever vanaf een afstand naar ze, en echt communiceren gebeurt voornamelijk met de camera erbij.’

Wat heeft u als een nare tijd ervaren?

‘Mijn huwelijk heeft een paar jaar in puin gelegen, dat was naar. Je weet niet wat je moet doen en laten om het weer goed te krijgen. Je piekert je suf en je onderneemt acties die dan weer in verkeerde aarde vallen. Die totale onzekerheid had ik graag willen missen. Maar we zijn er toch uitgekomen zonder uit elkaar te gaan.’

Welke rol speelt tijd in uw werk?

‘Door de structuur zoals die nu in Hilversum gegroeid is, moet elk televisieprogramma dat je maakt tot op de seconde precies passen. Als je verhaal twee minuten meer nodig heeft om te zorgen dat het echt goed wordt, dan kan dat niet. Vroeger was dat minder, als ik dan iets gemonteerd had dat twee minuten te lang duurde, dan belde ik even met de regisseur van de uitzending. Hij checkte vervolgens bij de mensen van het programma na mij hoe lang dat zou worden en als dat korter werd, kreeg ik die twee minuten erbij. Dat systeem werkte heel goed, maar is nu volstrekt onmogelijk. Het hele omroepbedrijf is de afgelopen tien, vijftien jaar een fabriek geworden, een eenheidsworst.’

Wat vindt u zonde van uw tijd?

‘Naar de sportschool gaan. Daar zit je je energie gewoon weg te gooien. Dat is toch waanzin. Doe er iets nuttigs mee, zou ik zeggen. Laat de hond uit of ga op de fiets naar je werk. Als je voetbalt, doe je dat nog om een spelletje te winnen of te verliezen of om contact te hebben met mensen. In de sportschool sta je alleen maar in je eentje op zo’n domme hometrainer te zweten.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis

